

עמ"ת 48399/08/22 - נוח מוסה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 48399-08-22 מוסה נ' מדינת ישראל
עמ"ת 49946-08-22 מדינת ישראל נ' מוסה
לפני כבוד השופט דורון חסדאי
העורר בעמ"ת 48399-08-22 נוח מוסה
המשיב בעמ"ת 49946-08-22
נגד
המשיבה בעמ"ת 48399-08-22 מדינת ישראל
העוררת בעמ"ת 49946-08-22

החלטה

רקע כללי בתמצית

1. לפניי שני עררים שהדיון בהם אוחד במסגרת תיק מ"ת **34199-04-22** (שלום-ת"א) כדלהלן:
 - א. ערר העורר (הנאשם; להלן - "**העורר**") מיום **22.8.22** על קביעת בית משפט קמא (כב' השופט ע' יהב) מיום **27.4.22** בדבר קיומן של ראיות לכאורה.
 - ב. ערר המשיבה (המדינה) מיום **23.8.22** על החלטת בית משפט קמא (כב' השופט א' ממון) מיום **21.8.22**, לפיה יוכל העורר לצאת ממעצר הבית המלא (על-פי החלטות קודמות של בית המשפט) לצרכי עבודה בליווי ובפיקוח, מדי יום, בין השעות **07:00 ל-24:00**.
2. כנגד העורר הוגש ביום **19.4.22** כתב אישום המייחס לו באישום **הראשון** ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, הסעת שלושה תושבים זרים או יותר, החזקת כלי פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבת רכב בצוותא חדא. באישום **השני** בכתב האישום מיוחס לעורר ביצוע עבירות של החזקת כלי פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וניסיון גניבת רכב בצוותא חדא; באישום **השלישי** מיוחס לעורר ביצוע עבירות של החזקת כלי פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבת רכב בצוותא חדא.
3. בד בבד הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים. לטענת המשיבה, קיימות ראיות טובות להוכחת העבירות המיוחסות לעורר (ר' בהרחבה סעיף **8** לכתב האישום). לשיטת המשיבה, מתקיימות עילות מעצר כנגד העורר, כמפורט בסעיפים **1-5** בפרק המתאים. העורר נעדר עבר פלילי.
4. ביום **27.4.22** התקיים דיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה (כב' השופטת ע' יהב). בית המשפט

בהחלטתו מאותו יום, קבע כי קיימות ראיות לכאורה ועילות מעצר בעניינו של העורר, ושרות המבחן נתבקש לערוך תסקיר בעניינו, לרבות בחינת אפשרות איזוק אלקטרוני.

5. בדיון שהתקיים ביום **26.5.22**, נדונה בקשת שרות המבחן לדחייה בהגשת התסקיר. ב"כ המשיבה ציינה כי עמדת המדינה הינה למעצר עד תום ההליכים, וב"כ העורר הציע חלופת מעצר ובפיקוח. אביו של העורר, גיסתו ואחיו נחקרו בפני בית המשפט, ובית משפט קמא הורה על שחרורו של העורר למעצר בית מלא ובפיקוח, בטירה. שרות המבחן נתבקש להגיש תסקיר עד יום **3.7.22**.

6. ביום 5.7.22 התקיים דיון נוסף בעניינו של העורר. בית המשפט נתבקש לאפשר לעורר שעות התאווירות, ובית המשפט מצא לאפשר לעורר לצאת את כתובת מעצר הבית, בליווי ובפיקוח בימים 9.7.22 ועד 12.7.22, בין השעות 14:00 ל-16:00, והחל מיום 13.7.22 לצאת להתאווירות יומית מהשעה 10:00 ועד השעה 11:00, בליווי ובפיקוח. שרות המבחן נתבקש להגיש תסקיר עד ליום 3.8.22.

7. ביום 4.8.22 ולפי שהתקבלה בקשת דחייה של שרות המבחן להגשת התסקיר עד ליום 18.8.22, נדחה הדיון ליום 21.8.22. ביום 17.8.22 התקבל לתיק תסקיר שרות המבחן מיום 16.8.22.

9. בדיון שהתקיים ביום **21.8.22** ב"כ המשיב ביקש מבית המשפט לאמץ את המלצות התסקיר, ולאפשר יציאתו לעבודה בפיקוח (ר' עמ' 20 לפרוטוקול משורה 10 ועד עמ' 21 ש' 3; עמ' 21 ש' 15-16). המפקח המוצע במקום העבודה, אחיו של העורר, נחקר בבית המשפט. בית המשפט בהחלטתו מצא לאפשר לעורר לצאת לצרכי עבודה בפיקוח אחיו המפקח, בכל יום, בין השעות 07:00 עד 24:00 (ר' עמ' 22 לפרוטוקול).

על החלטה זו של בית משפט קמא הוגש ערר המשיבה.

תסקיר שרות המבחן

10. בתסקיר שרות המבחן מיום 16.8.22 בעניינו של העורר, סקר שרות המבחן את הרקע האישי שלו, ציין את עברו הנקי, תיאר את מצבו הנוכחי ותפקודו בחלופת המעצר. שרות המבחן התרשם כי העורר מצליח להכיר באופן ראשוני בבעייתיות בהתנהלות במהלך התקופה שקדמה למעצרו. שרות המבחן שוחח עם אביו של העורר, המשמש אף כמפקח עליו, אשר מסר כי העורר מקיים קשר מכבד עם האנשים בסביבתו. האב אף מסר כי הוא מעוניין לעזור לבנו להשתלב בעבודה בפיקוח, כחלק מרצון המשפחה לתמוך בעורר, ולשמור על תפקודו החיובי ושגרת חיים תקינה. שרות המבחן התרשם כי לעורר יכולות תפקוד תקינות בתחומי חיי השונים, כאשר ניתן להעריך כי טרם הפנים דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים, בהיותו נעדר עבר פלילי.

11. שרות המבחן התרשם כי העורר מצוי בעיצומו של הליך גיבוש זהותו העצמאית והגברית, ומחוייבותו

לבני המשפחה מונעת ממנו, במידה מסוימת, לממש את שאיפותיו, כשברקע קשיים כלכליים עימם מתמודדת המשפחה, גבר הלחץ עליו, גברה מצוקתו הרגשית, וחלה התדרדרות בגבולותיו הפנימיים. לצד הפרמטרים המגבירים את הסיכון לביצוע עבירות רכוש, העריך שרות המבחן כי לאור כוחותיו של העורר, הרחקתו מאזור מגוריו, והיותו בפיקוח הדוק, נבלם בשלב זה תהליך ההתדרדרות וישנה הפחתה מסוימת לסיכון במצבו.

12. שרות המבחן נפגש עם אחיו של העורר, אשר הוצע לפקח עליו במסגרת העבודה. האח עובד בחברת "תן ביס" כאחראי שליחים, ומתגורר בלוד. האח אף מונה כמפקח נוסף בתיק. האח מסר כי הוא מוכן לפקח על העורר באופן צמוד, הציע ללוותו ממקום חלופת המעצר בטירה, או לחלופין, יהא זה אחד המפקחים שילוה אותו לעבודה בתל-אביב ובחזרה. שרות המבחן התרשם כי המפקח מכיר בבעייתיות בהתנהלות העורר, הינו ער לכך שהמפקח דיווח על כך שהיה מעורב בפלילים כקטין, אך לאור התייחסויותיו, הערכת שרות המבחן כי המפקח יוכל לצמצם סיכון במצבו של העורר, במסגרת העבודה המוצעת.

13. בסיפא של התסקיר, ממליץ שרות המבחן כי ניתן לשקול בחיוב השתלבותו של העורר בעבודה בחברת "תן ביס" באזור תל-אביב, בפיקוח אחיו, וכן הומלץ על צו פיקוח מעצרים למשך שישה חודשים.

14. ביום **25.8.22** התקיים דיון בשני העררים במאחד. ב"כ הצדדים טענו טיעוניהם, איש איש כמידתו, בתמיכה לעמדת שולחו, כמפורט בעמ' 1 - 5 לפרוטוקול.

15. בשים לב לעובדה כי ערר העורר על החלטת בית המשפט מיום 27.4.22 הינו ערר על ההחלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, נתבקש ב"כ המשיבה להמציא למזכירות בית המשפט את תיק החקירה על-מנת שבית המשפט יוכל להתרשם ממנו. תיק החקירה הומצא לעיוני ביום 28.8.22.

דיון והכרעה

ערר העורר

16. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, בחינת תיק החקירה ובהינתן האמור בהחלטה, נחה דעתי כי דין הערר להידחות, מחמת האיחור בהגשתו.

17. סעיף **53** לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") קובע:

(א) **עצור, משוחרר בערובה ותובע רשאים לערור על החלטת בית משפט בענין הנוגע למעצר, לשחרור, להפדת תנאי ערובה או להחלטה בבקשה לעיון חוזר, וכן רשאי ערב לערור בענין ערבותו, בפני בית משפט שלערעור, שידון בערר בשופט יחיד.**

(ג) ערר כאמור בסעיף קטן (א) ובקשה למתן רשות לערור כאמור בסעיף קטן (א1), יוגשו בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט, ואולם בית המשפט רשאי להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו.

18. בבש"פ 3161/10 מדינת ישראל נ' מהרבנד (פורסם בנבו, 2.5.10) התייחס בית המשפט לתיקון מס' 60 בחוק סדר הדין הפלילי במסגרתו הוסף סעיף 53(ג), שקבע לראשונה מגבלת ימים להגשת ערר. ונפסק שם בין היתר כי:

בבסיס התיקון עמד האינטרס הציבורי בסופיות הדיון ובוודאות משפטית; הרצון להביא לייעול הדיון בעררים והשאפה להגן על הסדר הטוב בעבודת בתי המשפט ועל השוויון בין בעלי הדין (ראו בש"פ 2000/10 מזרחי נ' מדינת ישראל, סעיף 2 שניתן על-ידי כב' הרשמת בבית משפט זה, השופטת ד' כהן-לקח ([פורסם בנבו], 25.3.10)). כפי שעולה מן הסעיף, למגבלת הימים נקבע סייג המאפשר לבית המשפט להאריך את המועד "מטעמים שיירשמו". על טיבם של טעמים אלה עמדה הרשמת כהן-לקח בעניין מזרחי וקבע כי נדרש "טעם ממשי המניח את הדעת" וכי במסגרת הבקשה יבחן בית המשפט, בין היתר, האם הבקשה להארכת מועד הוגשה במסגרת המועד הקבוע בדיון להגשת ההליך; את משך האיחור בהגשת הערר וטעמו; ואת סיכויי הערר להתקבל (שם, סעיפים 4-5)..

19. בבש"פ 3562/11 יתים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.5.11) הביע בית המשפט (כב' הש' י' דנציגר) דעתו לפיה בין היתר כי:

יש לדון בעררים בענייני מעצר בסמוך למועד הגשתם, גם אם ההחלטה שתינתן במסגרתם עשויה להיות בעלת משמעות שאינה אופרטיבית מיידית לעניין מעצרו או שחרורו של עציר, וזאת בשל סיבות אחרות כגון הצורך בקבלת תסקיר שירות מבחן. הטעם לכך הוא שהנני סבור כי יש להחלטות מסוג זה משמעות משפטית חשובה ביותר מבחינת זכותו של העציר לתקוף החלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה המצדיקות לטענת המשיבה את מעצרו ורצוי שהן תינתנה בהקדם, כאשר יש לזכור כי עבור העציר כל יום בו הוא שוהה במעצר הינו קשה וודאי נדמה כנצח (שם פסקה 18).

(ר' גם: בבש"פ 3601/11 שווקי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.5.11) פסקה 19).

20. בבש"פ 478/12 אל עאסם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.1.12) קבע בית המשפט (כב' הש' י' עמית) בין היתר כי ניתן להצביע על שלשה מצבים עיקריים אפשריים שיכולים להתפתח בעקבות השלב הראשון בדיון הדו-שלבי בבקשה למעצר עד תום ההליכים. ענייננו אנו במצב השלישי - "...מצב ביניים, והוא המקרה השכיח - בית המשפט מוצא כי יש ראיות לכאורה, אך ראוי לבחון חלופת מעצר" (שם פסקה 11).

21. ביחס למצב ביניים זה - ובשים לב למשך הזמן שאורכת הגשת תסקירים - קבע בית המשפט כי " ... פער הזמנים הגביר את התופעה של הגשת ערר... עוד טרם סיים בית המשפט מלאכתו בבחינת חלופת המעצר" (פסקה 11), ולשיטתו ".... יש לנאשם זכות לערור גם על ההחלטה בשלב הראשון, עוד טרם החליט בית המשפט של מעצר אם לאשר או לדחות את חלופת המעצר. אין להחזיק אדם אפילו שעה במעצר שלא כדין, על אחת כמה וכמה לא מספר שבועות בהמתנה לתסקיר שירות מבחן, אם בסופו של יום ייקבע כי הערר מוצדק" (שם פסקה רישה 13). בית המשפט הדגיש כי "... אולם זכות לערור ושיקול דעת ערכאת הערעור אם לדון בערר לחוד. אין על בית המשפט שלערעור

חובה להידרש לכל ערר, ורשאי בית המשפט להפעיל שיקול דעת תוך התחשבות בשיקולים מעשיים של יעילות הדין וחסכון במשאבי שיפוט" (פסקה 13 באמצע), לפי שלעיתים "... ככל שנוקפים הימים, מוצאים אנו עצמנו קרובים, ממילא, למועד שאותו קבע בית משפט של מעצר לשם בחינת החלופה. לכן, פעמים רבות, אין טעם מעשי בהגשת ערר מעין זה" (פסקה 13 סיפה).

22. בפרשת אל עאסם לעיל הבהיר בית המשפט בין היתר כי "... כאשר בית משפט של מעצר פותח פתח לקבלת חלופת מעצר, הסיכוי שערכאת הערעור תקבע שאין כלל צורך בחלופה אינו גדול ממילא. בחלק ניכר של המקרים, גם אם תמצא ערכאת הערעור כי ניתן להצביע על חולשת-מה בחומר הראיות, הנפקות המעשית תהא בחינת חלופת מעצר, ושוב יוחזר הכדור לשטחו של בית משפט של מעצר לבחינת החלופה, מה שממילא אמור להיעשות על ידו בשלב השני...[...]. המקרה דנן מדגים אפוא את אמירתנו לעיל, כי בחלק ניכר של המקרים אין תוחלת בהגשת ערר על השלב הראשון, עוד טרם סיים בית משפט של מעצר את מלאכתו, וטרם דן בשאלת חלופת המעצר" (שם פסקאות 14 רישה ו-18 סיפה).

23. בהתאם לקבוע בסעיפים 53(א)-ו(ג) יש להגיש ערר בתוך 30 ימים מהיום שניתנה ההחלטה בעניין "... הנוגע למעצר, לשחרור"

24. ההחלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה ניתנה עוד ביום 27.4.22. גם אם נקבע כי מניין 30 הימים אינו מתחיל כבר במועד זה, הרי שבדין שהתקיים ביום 26.5.22 הורה בית המשפט על שחרור העורר בתנאי מעצר בית מלא, דהיינו בית המשפט דן והכריע בשאלת חלופת מעצרו של העורר. הנה כי כן ההחלטה לעניין החלופה (שחרור בערובה ובתנאים) ניתנה כבר ביום 26.5.22 וממועד זה ברי יש למנות את מניין 30 הימים הקבוע להגשת ערר, ביחס להכרעה בשאלה בדבר קיומן של ראיות לכאורה - בהתאם לסעיף 53(ג) לחוק המעצרים!

25. איני מקבל טיעונו של העורר כאילו הדין במ"ת הסתיים ביום 21/8/22 שאז מתחיל מניין הזמן (עמוד 2 לפרטוקול שורה 29). טיעונו זה חותר תחת התכלית שבסיס התיקון - סופיות הדין והוודאות המשפטית של דיוני המעצרים - והרצון שבחקיקת סעיף 53(ג) לייעל את הדין בעררים. בהינתן כל המובא והמצוטט מעלה, גם אין לקבל את טענת העורר לפיה "...שדנים בערר רק לאחר שבית המשפט פוסק במכלול ההחלטה" (עמוד 2 שורות 31-32). מהו בדיוק "מכלול ההחלטה" סתם ב"כ העורר ולא פירש? אם נלך עם שיטת ב"כ המשיב נמצא כי כל החלטה/דין בבקשה 'לעיון חוזר' תקים זכות לערור על ההחלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה (ועילת מעצר) - ולא היא !

26. על רקע אשר נפסק בפרשת אל עאסם ובנסיבות הבקשה למעצר דנן, סבורני כי לאחר שבית המשפט קמא החליט ביום 26.5.22 להורות על שחרור העורר בערובה ובתנאים מגבילים -דהיינו על שיחרורו לחלופת מעצר, מתחיל להימנות המועד להגשת הערר באשר לשאלת קיומן של ראיות לכאורה (ועילת מעצר), שזה השלב הראשון הקודם לבחינת היתכנותה של חלופה, בהתאם להוראת סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים.

27. ב"כ העורר ניסה להסביר את מועד (המאוחר) בו הוגש הערר בכך ש"...בתקופה הזו, היה להם מקרי טרגי במשפחה" (עמוד 2 שורה 33). לא הובאה כל ראיה או אסמכתה לדברים,

קל וחומר שלא הוגשה ע"י העורר בקשה מתאימה (במהלך תקופת 30 הימים בה היה צריך היה להגיש את הערר או במועד הגשת הערר באיחור) שבגדרה פורטו טעמים ממשיים המניחים את הדעת באופן שבית המשפט יעתר לבקשה להארכת המועד.

ערר המשיבה

28. ככלל יאמר כי הלכה היא כי תסקיר שרות המבחן מהווה אמנם כלי עזר חשוב ומשמעותי. אך בסופו של דבר, מדובר בהמלצה שאימוצה כפוף לשיקול דעתו של בית המשפט (ר' בש"פ 8636/19 צ'רוינסקי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 13.1.2020). על כן, בית המשפט אמנם אינו כבול להמלצות שרות המבחן, וההכרעה הסופית באשר למעצר נאשם או שחרורו לחלופת מעצר היא בידו, ואולם על בתי המשפט לתת משקל נכבד לממצאים ולהמלצות שרות המבחן לעניין הערכת מסוכנות (ר' בש"פ 397/15 מורדי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 28.1.2015; בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 21.9.2020)).
29. בבש"פ 844/08 דראושה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.2.08) נפסק, בין היתר, כי שילובו של נאשם במעגל העבודה עשוי לפעול הן לטובתו ולטובת בני משפחתו והן לטובת החברה כולה. משכך, ייטה ביהמ"ש להענות לבקשה, לאפשר זאת, ככל שהדבר לא פוגע באינטרס ציבורי אחר או בהליכי המשפט ובכפוף לתנאים מסויימים אשר יאיינו את המסוכנות הנשקפת מהנאשם. במסגרת שיקול הדעת שמפעיל בית המשפט בעניין זה, עליו לבחון בראש ובראשונה את השאלה האם ישנה אפשרות להשיג את תכלית המעצר גם כשהנאשם יוצא לעבוד, וזאת תוך בחינת המסוכנות הנשקפת ממנו והחשש כי יפגע בתקינות ההליך המשפטי.
30. בבש"פ 1193/13 ג'ארד נ' מדינת ישראל נפסק, בין היתר, כי ביחס ליציאה לעבודה במסגרת מעצר בית בית המשפט הכיר בכך שלעיתים "אפשר שדווקא במתן אפשרות מבוקרת לנאשם לחזור למקום עבודתו יהיה כדי להועיל" (ר' בש"פ 3791/92 אוטמזגין נ' מדינת ישראל פ"ד מו(4) 186, 190) וכי במקרים המתאימים רצוי לשחרר נאשמים המצויים במעצר בית לעבודה (ר' גם: בש"פ 3460/10 בצר נ' מדינת ישראל (17.5.10); בש"פ 907/11 בן יעקב נ' מדינת ישראל (7.2.11)).
31. סבורני כי יש טעם ממשי בטרוניית/ערר המשיבה על החלטת בית המשפט קמא הטעונה השלמות והבהרות.
32. שרות המבחן מציין בתסקיר בין היתר (לעניין היציאה המבוקשת לעבודה) כי אחיו של העורר העובד לדבריו בחברת "תן ביס" כאחראי שליחים, מוכן לפקח עליו "במסגרת העבודה...באופן צמוד", וכי הוא "...יוכל להתאים תכנית העבודה שלו לשעות עבודתו של נוח". האח המפקח אף הציע ללות את העורר "...ממקום חלופת המעצר בטירה...לעבודה בתל אביב ובחזרה ממנה". על רקע האמור בתסקיר המליץ שרות המבחן "...לשקול בחיוב השתלבותו (של העורר - ד.ח.) בעבודה המוצעת בחברת "תן ביס" באזור תל אביב...".
33. סבורני כי תסקיר שרות המבחן ובעקבותיו החלטת בית המשפט קמא מיום 21/8/22, אינם מספקים וטעוני השלמה. לא ניתן להורות על יציאתו של העורר לעבודה, בהתאם להחלטת בית המשפט קמא.
34. ראשית - לא ברור מן התסקיר ולא פורט בגדרו כמתחייב, מהו טיב עבודתו של העורר בחברת

תן ביס" ? האם העורר ישמש כשליח הנע לבדו בדרכים ? ואם כן כיצד יפקח עליו אחיו בשעות אלה ? (ר' סעיף 36 להלן).

שנית - באם האח עובד במרכז/משרד' כלשהו של חברת "תן ביס" מהי כתובתו ? (ר' סעיף 36 להלן).

שלישית - מתן היתר לעורר לצאת את מעצר הבית בו הוא נתון, כל יום בשבוע בין השעות 07:00 ל- 24:00, מרוקן מתוכן את מעצר הבית ותכליתו.

35. ביחס לקושי הראשון, ציין ב"כ העורר **בדיון** מיום 21.8.22 בין היתר כי האח האחראי על השליחים יבקר על מסלול נסיעת העורר-השליח "**בחדר הבקרה**" וכי "**כל המסלול הוא תחת פיקוח של אח שלו**" (עמוד 20 שורות 14-19).

ב"כ המשיבה טען לעניין זה בין היתר כי "**החלופה היא לעבודה שזה בשליחויות ולא מדובר בפיקוח צמוד אלא בשלט רחוק**" (עמוד 21 שורות 6-12).

36. על רקע טיעון ב"כ המשיבה הבהיר ב"כ העורר כי "**המשיב יהיה מחסנאי "בתן ביס"...הכתובת היא גינוסר 3 תל אביב -משרד הלוגיסטי של תן ביס"** (עמוד 21 שורות 15-16). לכאורה בית המשפט קמא התעלם מהצהרה זו.

37. מחקירת האח - המפקח בדיון מיום 21.8.22 עולה כי הוא יושב " במחסן", שבו מצויים עוד 14 עובדים ושיש עוד עובד אחד "**מתחתי שמפקח עליהם**" (עמוד 21 שורות 30-31).

38. בית המשפט קמא בהחלטתו **לא** קבע כי העורר יעבוד **כמחסנאי** בחברת תן ביס במחסן הנ"ל, **לא** ברור מקריאת ההחלטה איזו עבודה יבצע העורר ?? האם העורר ישמש כשליח או כמחסנאי (כבקשתו האחרונה של בא כוחו) בחברת תן ביס?

39. בהינתן דברי ב"כ העורר לעיל מובהר בזאת, כי העבודה אליה ישוחרר העורר - ככל שישוחרר בסופו של יום (וראו גם הקבוע בסעיף 40 להלן) - תהא כמחסנאי במחסן חברת 'תן ביס' ברחוב גינוסר 3 בתל-אביב, תחת פיקוחו המתמיד והצמוד של אחיו (חוסין מוסא), כאשר כתובת זו תשמש ככתובת מעצר בית מלא חלופית עבורו, בזמן שהייתו במקום העבודה.

40. על מנת להכשיר יציאתו של העורר לעבודה **כמחסנאי ב"חברת תן ביס"** - בסופו של יום - יש להשלים מספר דברים חיוניים נדרשים - והדבר יעשה בפני ועל ידי בית המשפט **קמא** :

א. יש להמציא מכתב רישמי של חברת "תן ביס" המוכנה לקלוט את העורר כעובד-מחסנאי בחברה, בו אף תוגדר מסגרת עבודתו (ימים ושעות).

ב. יש להגדיר ולקבוע בהחלטה באופן מפורט וברור מהם שעות עבודתו של העורר. מתן היתר יציאה ל-17 שעות, בכל יום מימות השבוע, אינו סביר ואינו מקובל.

ג. יש לבחון ולקבוע במידת הצורך מתווה מסודר של דיווח קבוע מדי שבוע לתביעות, באשר לימי ושעות עבודתו של העורר במהלך כל שבוע (הבא), וחוזר חלילה במהלך כל תקופת עבודתו.

ד. יש גם לבחון ולבדוק האם העורר אכן יעבוד כמחשנאי 7 ימים בשבוע (ר' גם ס"ק א לעיל).

סוף דבר

41. ערר העורר נדחה.
42. ערר המשיבה (המדינה) מתקבל לצורך ביצוע כלל ההשלמות הנדרשות בהחלטת בית המשפט קמא מיום 21.8.22, כמפורט בהחלטה זו.
43. המשיבה תשלח בהקדם נציג מוסמך מטעמה למזכירות מדור פלילי, על מנת לקבל לידיה בחזרה את תיק החקירה.

ניתנה היום, ג' אלול תשפ"ב, 30 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.